

על הנר ברוך אתה יי, אלהינו מלך העולם, בורא מאורי האש:
 ברוך אתה יי, אלהינו מלך העולם, המבדיל בין קדש
 לחול, בין אור לחשך, בין ישראל לעמים, בין יום
 השביעי לששת ימי המעשה. ברוך אתה יי, המבדיל בין
 קדש לחול:

זה הזמר שם המחבר יצחק הקמן וחתום שמו בראשי החרוזות יום. צדקתך. חלפה. קולי.
 העתר. קראתיך. מהר. נחנו:

המבדיל בין קדש לחול. חטאתינו הוא ימחול. זרענו וכספנו ירבה
 כחול, וכפוכבים בלילה: יום פנה כצל תמר. אקרא לאל עלי
 גומר. אמר שומר. אתא בוקר וגם לילה: צדקתך כהר תבור. על חטאי
 עבור=תעבור. כיום אתמול כי יעבר. ואשמורה בלילה: חלפה עונת
 מנחתי. מי יתן מנוחתי. יגעתי באנחתי, אשחה בכל לילה: קולי כל יגטל.
 פתח לי שער המנפול. שראשי נמלא טל. קנאותי רסיסי לילה: העתר
 נורא ואיום. אשוע תנה פדיום. בנשף בערב יום. באישון לילה: קראתיך
 יה הושיעני. אורח חיים תודיעני. מדלות תבצעני. מיום ועד לילה: טהר
 טנוף מעשי. פן יאמרו מכעיס. איה נא אלוה עשי. הנותן זמירות בלילה:
 נחנו בידך פחמר. סלח נא על קל וחומר. יום ליום יביע אמר. ולילה
 ללילה: המבדיל:

זמירות למוצאי שבת

וכשיבוא לביתו יאמר פזמונים ושירים כל אחד ואחד כפי כוחו ללות המלכה.

אתקינו סעדתא דמהימנותא, שלימתא חדותא דמלכא קדישא.
 אתקינו סעדתא דמלכא. דא היא סעדתא דדוד מלכא
 משיחא. דוד מלך ישראל חי וקיים. סימן טוב ומזל טוב יהא לנו ולכל
 ישראל. אמן:

זה הזמר שם המחבר יעקב מנוי חזק וחתום שמו בראשי החרוזות מחרוז השני המתחיל
יאתה. עת. קרא. בת. מעינות. נחה. וידידים. יהי. חזק:

בְּמוֹצָאֵי יוֹם מְנוּחָה. הַמִּצָּא לְעַמְּךָ רוּחָה. שְׁלַח תִּשְׁבִּי לְנֶאֱנָחָה. וְגַם
יִגוֹן וְאֶנְחָה: יֵאָתָה לְךָ צוּרִי. לְקַבֵּץ עִם מְפוֹזְרִי. מִיד גּוֹי
אֲכֻזִּי. אֲשֶׁר פָּרַה לִי שוּחָה: עֵת דּוֹדִים תַּעֲזֹר אֵל. לְמַלֵּט עִם אֲשֶׁר
שׂוֹאֵל. רְאוֹת טוֹבָךְ בָּבוֹא גּוֹאֵל. ^{אֲנִי הַחֲסִיד} **לְשֵׁה פְּזוּרָה נִדְחָה: קָרָא יֵשַׁע לְעַם**
נִדְבָה. אֵל דָּגוּל מִרְבָּבָה. יְהִי הַשְּׁבוּעַ הַפֶּא לִישׁוּעָה וְלַרְוּחָה: בֵּת צִיּוֹן
הַשְּׁכוּלָה. אֲשֶׁר הִיא הַיּוֹם גְּעוּלָה. מִהֲרָה תִּהְיֶה בְּעוּלָה. בָּאֵם הַפְּנִים
שְׂמִיחָה: מַעֲיִנוֹת אֲזִי יִזְוִבּוּ. וּפְדוּיֵי יִי יִשׁוּבּוּ. וּמִי יֵשַׁע יִשְׁאָבוּ. וְהַצָּרָה
נִשְׁכָּחָה: נָחָה עַמְּךָ כָּאֵב רַחֲמָן. יִצְפָּצְפוּ עִם לֹא אֶלְמָן. דְּבַר יִי אֲשֶׁר
נֶאֱמָן. בְּהַקִּימְךָ הַבְּטָחָה: וִידִידִים פְּלִיטֵי חֶרֶץ. נְגִינָתָם יִפְצְחוּ בְּמֶרֶץ.
כְּלִי צְרוּחָה וְכְלִי פֶרֶץ. אֵין יֵצֵאת וְאֵין צְרוּחָה: יְהִי הַחֹדֶשׁ הַזֶּה כְּנִבְנוֹת
אָבִי חוּזָה. וַיִּשְׁמַע בְּבֵית זֶה. קוֹל שִׁשׁוֹן וְקוֹל שְׂמִיחָה: חֲזַק יִמְלֹא
מִשְׁאֲלוֹתֵינוּ. אֲמִיץ יַעֲשֶׂה בְּקִשְׁתָּנוּ. וְהוּא יִשְׁלַח בְּמַעֲשֵׂה יָדָיו בְּרָכָה
וְהַצְלָחָה: בְּמוֹצָאֵי יוֹם גִּילָה. שְׂמֶךְ נוֹרָא עֲלִילָה. שְׁלַח תִּשְׁבִּי לְעַם
סִגְלָה. רוּחַ שִׁשׁוֹן וְהַנְּחָה: קוֹל צִהְלָה וְרִנָּה. שְׂפָתֵינוּ אֲזִי תִרְנְנָה. אָנָּה יִי
הוֹשִׁיעָה נָּא. אָנָּה יִי הַצְלִיחָה נָּא:

זמר זה שם המחבר שילא ומרוב ענותנותו לא חתם שמו בראשי תיבות רק בסופי תיבות
חדש. ששוני. אל. נא. ומחרוז הראשון ואילך מיוסד על פי א"ב:

חֹדֶשׁ שִׁשׁוֹנִי אֵל נָא וְהָבִיא. אֶת אֱלֹהֵינוּ הַנָּבִיא. אֲמִץ וְחֲזַק רַפְיוֹן יָדֵי.
בְּרַךְ מְלֹאכְתִּי וְכָל מַעֲבָדִי. גֹּאֲלִי זְכוֹר עֲנִי וּמְרוֹדִי. דְּבָרְךָ
הַטּוֹב הֶקֶם לְעוֹדְדִי. הֶרֶץ וְשִׁלַּח וְשִׁמַּח לִבִּי. אֶת אֱלֹהֵינוּ הַנָּבִיא: וְעַד
וְהִכֵּן דִּי סְפוּקִי. זְמַן מְזוֹנִי וְלֶחֶם חֲקִי. חֵלֶב חֵיל גּוֹיִם חֵישׁ לְהַנִּיקִי.
טוֹבָךְ תִּשְׁפַּע עוֹלָלִי וַיּוֹנְקִי. יְבֹא מְשִׁיחִי לְעִיר מוֹשְׁבִי. אֶת אֱלֹהֵינוּ
הַנָּבִיא: כּוֹנֵן לְעַם זֶה צִיר לַחֲבוּשׁ. לֶחֶם לְאֶכּוֹל וּבֶגֶד לְלַבּוֹשׁ.
מְשַׁנְּאֵי יַחֲזֶה יִרְא וַיְבוֹשׁ. נוֹה הָרַ שְׁעִיר בְּקָרוֹב תִּכְבּוֹשׁ. שִׁשׁוֹנִי יִגְדֵּל
בְּרְאוֹת סְבִיבִי. אֶת אֱלֹהֵינוּ הַנָּבִיא: עֲמוֹן וּמוֹאָב מִהֲרָה תִּכְלָה. פְּדוּתְךָ

לְעַמְּךָ בְּקֶרֶב תִּגְלָה. צִיּוֹן תִּמְלֹא מַעַם אֱלֹהֶיךָ. קִרְיַת מֶלֶךְ רַב אֲזִי נִעְלָה.
שֵׁכֶן תִּשְׁכֵּן בְּתוֹךְ עַם צָבִי. אֶת אֱלֹהֵינוּ הַנִּבְיָא:

זמר זה שם המחבר אלעזר וחתם בראשי החרוזות אגיל. לכן. עוד. זדים. רנו:

אֲגִיל וְאֶשְׁמַח בְּלִבִּי. בְּרֹאוֹתֵי כִי מֵאוֹיְבֵי תָרִיב רִיבִי. וּלְצִיּוֹן גּוֹאֵל
תָּבִיא. ^{אוצר תחכמה} אִישׁ צָמַח תִּצְמִיחַ. אֱלֹהֵינוּ הַנִּבְיָא וּמֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ: לָכֵן
בְּעַמִּים יַחַד. תִּפּוֹל אִימָה וּפָחַד. לָבָם יִפְחַד. בָּעֵת יַעֲלֶה גּוֹי אֶחָד.
וְאַרְחוֹתָיו יִצְלִיחַ:

עוֹד מִמִּזְרַח לְמַעְרָב. יַעוֹר לַעֲשׂוֹת הָרֶג רַב. בְּאֶרֶם וְעָרָב. לַעְרוֹךְ
מִלַּחְמָה וּקְרָב. ^{אוצר תחכמה} עַל אוֹיְבָיו יִצְרִיחַ:
^{אוצר תחכמה} זִדִּים מְלָכֵי אֲדָמָה. יִטּוֹר נִפְיֵשׁ וְקִדְמָה. מִשְׁמַע וְדוּמָה. נוֹסוּ נִגְבָּה
וַיִּמָּה. אֲשֶׁר אֶתְכֶם יִכְרִיחַ:
רְנוּ כָּל עוֹבְרֵי אֶרֶץ. כִּי הִנֵּה רַעֲנָן אֶזְרַח. אוֹרוֹ זָרַח. קִנְיָה בִּפְתוּר וּפְרָח.
עַל הַר צִיּוֹן יִפְרִיחַ:

זמר זה שם המחבר אברהם וחתם שמו בראשי החרוזות, אלהים. ביום. רבה. הכן. מעדנים:
אֱלֹהִים יִסְעֲדֵנוּ. בִּרְכָה בְּמֵאוֹדֵנוּ. וְזָכַר טוֹב יִזְכְּדֵנוּ. בְּכָל מְשָׁלַח
יָדֵינוּ. אֱלֹהִים יִסְעֲדֵנוּ: בְּיוֹם רֵאשׁוֹן לְמִלְאָכָה. יֵצוּ אֶתָּנוּ
בִּרְכָה. וַיּוֹם הַשְּׁנִי כָכָה. יִמְתִּיק אֶת סוּדֵנוּ: אֱלֹהִים יִסְעֲדֵנוּ: רַבָּה צָכָאֵי
יִשְׁעֵי. בְּשָׁלִישִׁי וּבְרַבִּיעִי. בַּחֲמִישִׁי אֶךְ לֹא בָּעִי. יִשְׁלַח אֶת פּוֹדֵנוּ. אֱלֹהִים
יִסְעֲדֵנוּ: הֵכֵן טְבוּחַ טָבַח. בְּיוֹם הַשְּׁשִׁי זָבַח. קִדְשׁ הַלּוּל וְשַׁבַּח. עַל כָּל
מַחֲמִידֵנוּ: אֱלֹהִים יִסְעֲדֵנוּ: מַעֲדָנִים לְנַפְשֵׁנוּ. נִתֵּן בְּיוֹם קִדְשֵׁנוּ. וְרַעֲנָנָה
עֲרֵשֵׁנוּ. וְלִילָה אוֹר בַּעֲדֵנוּ: אֱלֹהִים יִסְעֲדֵנוּ:

זמר זה שם המחבר נחמן וחתם שמו בראשי החרוזות, נאוו. חבי. מלכך. נופת:

אֵלֵי חַיִּשׁ גּוֹאֵלִי עֲבֹדְךָ יִשְׁכִּילִי. מְבַשֵּׁר טוֹב אֵלֵי. אֶת אֱלֹהֵינוּ הַנִּבְיָא:
נָאוּ עַל הַהָרִים. שְׁלוּחֵי יוֹצֵר הָרִים. וְרִגְלֵי הַמְּבַשְּׁרִים בְּאֶמּוֹר
שׁוּבֵי שׁוּבֵי: אֵלֵי. חָבִי כְּמַעֲט רָגַע. כָּל מַחֲלָה וְכָל נִגְעָה. אִיבִיךְ אֶפְגַּע יוֹם
נֶקֶם בְּלִבִּי: אֵלֵי. מִלִּפְנֵי יָבֵא לָךְ. יָפָה אֶת פֶּלֶךְ. וְרַעֲיָתִי לְמוֹלָךְ. גְּלַעְדִּי

הַתְּשִׁבִּי: אֵלַי. נוֹפֶת תְּטוּפֶנָּה. שִׁפְתֵי בְּנֵי יוֹנָה. כִּי בָא עַת לַחֲנָנִה. צִיּוֹן
נִחֲלַת צָבִי: אֵלַי.

1734567

מיוסד עפ"י א"ב:

אֲדִיר אִיּוֹם וְנוֹרָא. בִּצֹר לִי לֶךְ אֶקְרָא. יְיָ לִי וְלֹא אֵירָא: גְּדוֹר פִּרְצַת
הִיכְלִי. דָּגוּל מִהַר חֲכָלִילִי. יְיָ הִיָּה עוֹזֵר לִי: הֵן אַתָּה תִּקְוֹתִי.
וְלִישׁוּעָתְךָ קוִיִּתִּי. יְיָ עוֹז יִשׁוּעָתִי: דָּךְ וְנָקִי כַפִּים. חוֹן פּוֹרְשֵׁי כְּנָפִים. יְיָ
אֶרְךְ אַפִּים: טוֹבְךָ תִּחְיֶשׁ לְעַמְּךָ. יְהִי עֲלֵינוּ כְּנֶאֱמָךְ. יְיָ עֲשֵׂה לְמַעַן
שְׁמֶךָ: כּוֹנֵן בֵּית מְכוּנָךְ. לְהַרְבֵּץ בּוֹ צֶאֱנָךְ. יְיָ בָּאוֹר פְּנִיךָ: מִפֶּחַד
לְהַצִּילִי. נִהְלָנִי לְצִיּוֹן קוֹדֶשׁ גּוֹרְלִי. יְיָ שְׁמַע בְּקוֹלִי: סְעוּד וּסְמוּךְ
לְגִמְהָרִים. עֲזוּר נָא אֶת הַנְּשָׁאָרִים. יְיָ יוֹצֵר הָרִים: פִּדָה עַמְּךָ מֵעַזִּים.
צֶאֱנָךְ מִיַּד גּוֹזְזִים. יְיָ עוֹשֶׂה חֲזִיזִים: קָרֵב קֶץ נַחֲמָה. רַחֵם אוֹם לֹא
רוֹחֲמָה. יְיָ אִישׁ מְלַחֲמָה: שְׂכּוֹן כְּמֶאֱז בְּאַהֲלָנוּ. תָּמִיד אֵל מְחוֹלְלָנוּ. יְיָ
מְלִכְנוּ. הוּא יוֹשִׁיעֵנו:

זה הזמר מיוסד עפ"י א"ב ואח"כ חתם המחבר את שמו ישי בר מרדכי חזק, יום. שוע. יזמתי.
בורא. רחמיך. מלאכי. רבו. דץ. כלולת. יזכר. חפשני. זה. קימו. ומעשה של הזמר נמצא
בכרייתא והמחבר עשה ממנו זמר:

אִישׁ חָסִיד הָיָה. בְּלִי מְזוֹן וּמִחָיָה. בְּבֵיתוֹ עוֹסֵק מְלָבוֹשׁ. וְאֵין בְּגָד
לְלָבוֹשׁ. גּוֹנֵן בַּחֲשׂוֹכָה אִשָּׁה. וְגַם בְּבָנִים חֲמִשָּׁה: דְּבָרָה לֹא
הָאִשָּׁה. יוֹתֵר אֵין לְהַתִּיאֲשָׁה. הַמְּבָלִי לָחֶם לְאֶכּוֹל. בְּעֵרוֹם וּבְחוֹסֵר
כָּל. וְתוֹרָה מְצֹאתָ כִּי יִגְעֶתָ. מַה נֶּאֱכַל מֵעֵתָה: זָהִיר כְּבֵר נָשׁוּק. הֵלֵא
תֵצֵא לְשׁוּק. חֲנוּן וְרַחוּם בְּמִרוֹמָיו. אוֹלִי יִגְמְלֵנוּ בְּרַחֲמָיו. טוֹב לִקְנוֹי
מִחֶסֶה. רְצוֹן יִרְאִיו יַעֲשֶׂה: יַעֲצֶתָ בְּדַעַת וּבְחֶכְמָה. עֲצָתְךָ בְּלִי
לְהַסְפִּימָה. כְּצֹאתִי לְבִשָּׁת וּלְכַלְמָה. מִבְּלִי כֶסֶת וְשִׁלְמָה. לֹאֵין בְּיָדִי
לְפֹרְטָה. אֶפִּילוֹ שָׁוָה פְּרוּטָה: מִהֲרָה וְשִׁאֲלָה מְשֻׁכָּנִים. מְלָבוֹשִׁים
נָאִים מִתְּקָנִים. גִּלְבָּשׁ וְהַשְׁלִיךְ יִהְיֶה. עַל יְיָ אֲשֶׁר אֶהְיֶה. סָחוּ יִלְדָיו
בְּפִלּוּלָם. אֵל יָשׁוּב דָּךְ גְּכָלָם: עֵבֶר בְּשׁוּק בְּסִבְרָתוֹ. וְהִנֵּה אֵלֶיהָ
הַנְּבִיא לִקְרֹאתוֹ. פֶּן לֹא הַמְּבִשֵּׁר. בְּאַמֶּת הַיּוֹם תִּתְעַשֵּׂר. צִוִּנִי בְּכָל

כְּבוֹדְךָ. כִּי הִנְנִי עֲבָדְךָ: קָרָא לְמִי בְדַעְתּוֹ. קְנוֹת עֶבֶד אֵין כְּמוֹתוֹ. רַחֲשׁ
 אֵיךְ יִשְׁנָה דִּינוֹ. עֶבֶד לְמַפּוֹר אֶת אֲדוֹנָו. שֶׁת לוֹ חֲכָמְתוֹ בְּקָרְבוֹ.
 וְהַחֲזִיק בּוֹ כְּמוֹ רַבּוֹ: תִּגְר קָנָאוּ בְּאַהֲבִים. בְּשִׁמוּנָה מֵאוֹת אֶלֶף
 זְהוּבִים. תִּבְעוּ מֵה מְלֹאכֶתְךָ. אִם בְּבִגְדֵי חֲכָמְתְּךָ. תִּכְלִית טִרְקָלִין
 וּפְלִטְרִין. הִרִי אֶתְּה בֶן חוֹרִין: יוֹם רֵאשׁוֹן בְּמַפְעָלִים. פָּעַל עִם פּוֹעָלִים.
 שׁוֹעַ בַּחֲצֵי הַלַּיְלָה. עֲנִנִי נוֹרָא עֲלֵילָה. יִזְמַתִּי וְנִמְכַּרְתִּי לְהַעֲבִידִי.
 לְכַבּוֹדְךָ וְלֹא לְכַבּוֹדִי: בּוֹרָא עוֹלָם בְּקִנְיָן. הַשְׁלֵם זֶה הַבְּנִין. רַחֲמֶיךָ
 יִכְמְרוּ בַּחֲנִינֵיךָ. כִּי לְטוֹבָה כְּוִנַּנְתִּי. מְלֹאכֵי רַחֲמִים מְמַעֲוִנְתּוֹ. אֲזִי הִחֲלוֹ
 לְבָנוֹתוֹ: רַבּוֹ בְּנֵי הַמְּלוּכָה. וְתִשְׁלֵם כָּל הַמְּלָאכָה. דִּין הַסּוֹחֵר בְּרֵאוֹתוֹ
 כִּי נִגְמְרָה מְלֹאכֶתוֹ. כְּלוּלָת מְגִדִּים נָאִים. לְפִי עֲנִין הַבְּנָאִים: יִזְכֵּר לְךָ
 עֲתָה. אֶתְמוֹל אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ. חֲפֵשְׁנִי בּוֹדְאִי וּבְבִירוֹר. כְּנִמְתָּ לְעֲנִין
 שְׁחֲרוּר. זֶה קִימוֹ בְּאַמֶּת. וּפְרַח לוֹ אִישׁ הָאֱמֶת:

אֵל תִּירָא עֲבָדֵי יַעֲקֹב:	אָמַר יי לַיַּעֲקֹב
אֵל תִּירָא עֲבָדֵי יַעֲקֹב:	בָּחַר יי בַּיַּעֲקֹב
אֵל תִּירָא עֲבָדֵי יַעֲקֹב:	נָאֵל יי אֶת יַעֲקֹב
אֵל תִּירָא עֲבָדֵי יַעֲקֹב:	דָּרַךְ בּוֹכֵב מֵיַעֲקֹב
אֵל תִּירָא עֲבָדֵי יַעֲקֹב:	הַבָּאִים יִשְׂרָאֵל יַעֲקֹב
אֵל תִּירָא עֲבָדֵי יַעֲקֹב:	וַיִּרְדֵּ מֵיַעֲקֹב
אֵל תִּירָא עֲבָדֵי יַעֲקֹב:	זָכוֹר זֹאת לַיַּעֲקֹב
אֵל תִּירָא עֲבָדֵי יַעֲקֹב:	חֲדוֹת יִשׁוּעוֹת יַעֲקֹב
אֵל תִּירָא עֲבָדֵי יַעֲקֹב:	טוֹבוֹ אוֹהֶלֶיךָ יַעֲקֹב
אֵל תִּירָא עֲבָדֵי יַעֲקֹב:	יִזְרוּ מִשְׁפָּטֶיךָ לַיַּעֲקֹב
אֵל תִּירָא עֲבָדֵי יַעֲקֹב:	כִּי לֹא נֶחֱשׁ בַּיַּעֲקֹב
אֵל תִּירָא עֲבָדֵי יַעֲקֹב:	לֹא הִבִּיט אֶזְנוֹ בַּיַּעֲקֹב

אל תירא עבדי יעקב:	מי מנה עפר יעקב
אל תירא עבדי יעקב:	נשבע יי ליעקב
אל תירא עבדי יעקב:	סלח נא לעוז יעקב
אל תירא עבדי יעקב:	עתה השב שבות יעקב
אל תירא עבדי יעקב:	פדה יי את יעקב
אל תירא עבדי יעקב:	צוה ישועות יעקב
אל תירא עבדי יעקב:	קול קול יעקב
אל תירא עבדי יעקב:	רני ושמחי ליעקב
אל תירא עבדי יעקב:	שב יי את שבות יעקב
אל תירא עבדי יעקב:	תתן אמת ליעקב

ואחר כך יאמר אליהו הנביא מאה ושלשים פעמים כמנין אליהו הנביא עם עשרה אותיות. ומי שהאיר ה' רוחו עליו יכין בק"ך צירופים של אליהו הנביא ועוד עשרה פעמים כפשוטו כנגד כל אות ואות מאליהו הנביא שעולה כמנין ק"ל, ובזה יגרש כל המקטרגים והקליפות, וזהו סוד הנה ה' רוכב על ע"ב ק"ל [ישעיה יט, א]. ויאמר אחר כך יברכה ה' וגו', שיר למעלות אשא עיני וגומר, ופרשת וישלח עד

מאה קשיטה שהוא מסוגל לכל דבר, ובפרט היוצא לדרך באותו השבוע, ופטום הקטורת שהוא סימן הצלחה כמבואר טעמו לחכמינו ז"ל במשנה [תמיד פ"ה מ"ב] חדשים לקטורת בואו וכו'. והא לך הסדר:

ומזכירין במוצאי שבת אליהו הנביא. ויש בזה ג' שמות, שם א"ל ושם ידו"ד נביא עולה ס"ג, מילוי שם ידו"ד יו"ד ה"י וא"ו ה"י:

אליהו הנביא אליהו התשבי אליהו הגלעדי במהרה יבא אלינו עם משיח בן דוד: איש אשר קנא לשם האל. איש בשר שלום על יד יקותיאל. איש גש ויכפר על בני ישראל. אליהו: איש דורות שנים עשר ראו עיניו. איש הנקרא בעל שער בסמניו. איש ואזור עזר אזור במתניו. אליהו: איש זעף על עובדי חמנים. איש חש ונשבע מהיות גשמי מעונים. איש מל ומטר עצר שלש שנים. אליהו: איש יצא למצא לנפשו נחת. איש כלכלוהו העורבים ולא מת לשחת. איש למענו נתפרכו פד וצפחת. אליהו: איש מוסריו הקשיכו כמהים. איש נענה באש משמי גבוהים. איש סחו אחריו יי הוא האלהים. אליהו: איש עתיד להשתלח משמי ערבות. איש פקיד על כל בשורות טובות. איש ציר נאמן להשיב לב בנים על

אבות. אליהו: איש קרא קנא קנאתי לי בתפארה. איש רכב על סוסי אש
בסערה. איש שלא טעם טעם מיתה וקבורה. אליהו: איש תשבי יצילנו
מפי אריות. יבשרנו בשורות טובות. ישמחנו בנים על אבות. במוצאי
שבתות. אליהו: איש תשבי על שמו נקרא. תצליחנו על ידו בתורה.
תשמיענו מפיו בשורה טובה במהרה. תוציאנו מאפלה לאורה. אליהו:
אשרי מי שראה פניו בחלום. אשרי מי שנתן לו שלום והחזיר לו שלום. יי
יברך את עמו בשלום. אליהו: בפתוב הנה אנכי שלח לכם את אליה
הנביא לפני בא יום יי הגדול והנורא: והשיב לב אבות על בנים ולב בנים
על אבותם. אליהו:

האותיות כמו באלה הנביא הנ"ל, ויכין
בהשלימו הק"ל פעמים לשם בן ארבע אותיות
שעולה ק"ל כזכר. ובאמרו ה' הוא האלהים
יכין בזה הדרך השם צמילואו, יו"ד ה"י וי"ו
ה"י עולה ע"צ וי' אותיות הרי פ"ב, וארבע
אותיות הפשוטות עולה למנין אלהים שהוא
פ"ו. ואז תאמר בן שמספר הפשוט משם
הוי"ה עולה כ"ו. וכשתאמר כ"ף וי"ו
צמילואו הרי הנעלם משם בן ד' עולה פ"ו
כמנין אלהים, לזה יכין באמרו יהו"ה הוא
האלהים והכל אחד צלי שום פירוד והכל
עולה בקנה אחד. ואח"כ יאמר הפסוק הנה
יהו"ה רוכב על ע"צ ק"ל וצא מנרים, ויכין
בשם הוי"ה העולה ע"צ ושם של ע"צ צרוע
עולה ק"ל כנ"ל, וזה ע"צ ק"ל. ור"ל שם של
הוי"ה שעולה ע"צ גם ק"ל יכניע ויכריח כל
הקליפה הגדולה הנקראת ק"ל עם מחנותיה,
וכל כח דילה תחת השם הגדול העולה ק"ל.
ואחר כך יאמר תיכף פרשת שמע ישראל עד
ובשעריך, ויכין בזה פסוקים שראשיתם
וקופם כ"ו וחמשה פעמים כ"ו עולה ק"ל,
ודי למצין:

מצאתי כתוב כשיאמר אליהו הנביא יכין
לשם של א"ל ולשם יהו"ה, ושם
של ס"ג יו"ד ה"י וי"ו וי"ו ה"י שעולה מספרו
כמנין נביא, ומספר ג' יודין והא' שצמילוי
הוא"ו הוא כמנין א"ל כידוע. ואחר כך
יאמר אליהו הנביא וזה האופן, כנגד
האותיות של אליהו הנביא שעולים למספר
ק"כ ועם ה' אותיות הרי ק"ל. וזה הדרך
יאמר פעם אחת אליהו הנביא כנגד האל"ף
מאליהו, ואחר כך לי פעמים כנגד הלמ"ד,
ואח"כ עשרה פעמים כנגד היו"ד, ואח"כ
חמשה פעמים כנגד הה', ואח"כ ששה
פעמים כנגד הוא"ו מאליהו, וכן צמלת
הנביא גם בן עד סופו. ובהשלימו כל מספר
אותיות אליהו הנביא שעולים ק"כ, יחזור
לאמר י' פעמים כנגד י' אותיות ונעשה צין
הכל לק"ל. ואח"כ כשישלים הק"ל פעמים
יכין לשם בן ארבע אותיות העולה צרועו
ק"ל כמבואר צרעיא מהימנא צריש פרשת
ויאל כזה, י' יו"ד ה"י וי"ו וי"ו ה"י ה'
ה"י. ואח"כ יאמר ה' הוא האלהים שעולים
גם בן למספר ק"ל עם הכולל. ויכין גם בן

ואחר הפזמון הזה יאמר ק"ל פעמים אליהו הנביא בכונה שלמה כאשר אסדר לפניך:

אֱלֹהֵי אֱלֹהֵי אֱלֹהֵי אֱלֹהֵי אֱלֹהֵי
אֱלֹהֵי אֱלֹהֵי אֱלֹהֵי אֱלֹהֵי אֱלֹהֵי

[Download PDF](#)

אח"כ

הדפסה ברזולוציית מסך - להדפסה איכותית הדפס ישירות מן התכנה—

וּנְפָשִׁי לְהִרְעֵ אוֹ לְקַטְרֵג אוֹ לְהַסְטִין עָלַי נִגְדִי. בְּשִׁמּוֹת הַגְּדוֹלִים שְׁזַכְרָתִי:
וַיְהִי רָצוֹן מִלִּפְנֵיךָ יְיָ אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי שִׁיעֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמוֹ הַגְּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ
וְהַנּוֹרָא וּלְמַעַן שְׁמִהֲתָא קַדִּישָׁתָא דְּמִתְמַשְׁכֵּן מִכְתָּרָא עֵילָאָה וּמִחֲכָמָה וּבִינָה
וְדַעַת דִּינִטְרוֹן יִתְּ תִרְיִן יִרְכּוּי וְרִגְלוּי וּבְרִית קַיִימָא דִּילִי וְכָל רַמ"ח אֲבָרוֹי
וְשֵׁם"ה גִּידוּי וְעֶרְקוּי בְּשָׁלוֹם וְאַהֲיָה נִשְׁמַר מִכָּל מִינֵי חוֹלֵי וּמִכָּל מִינֵי רוּחַ
רָעָה מִשִּׁידִין מִלִּילִין וְלִילִיתִין וְנֶזֶק וּמִזִּיקִין שְׁבַעוֹלָם דְּדִכְרִין שְׁמָהּ וְדָלָא
דְּכִירִין שְׁמָהּ וְכָל מִינֵי קַטְרוֹג וְכָל מִינֵי סִטְרָא אַחְרָא וּמִלְּסַטִּים וּמִגְּנָבִים
וּמִשׁוֹלָלִים וְחוֹמְסִים וְשׁוֹדְדִים בֵּין בְּיוֹם וּבֵין בַּלֵּילָה בֵּין בָּיִם וּבֵין בִּיבְשָׁה וְתַן
לִי בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יָדַי וְשַׁלַּח פְּרִנְסָתִי בְּרוּחַ וְלֹא בְּדוֹחַק וְלֹא
בְּצַעַר וִיקוּיִים בִּי מִקְרָא שְׁפָתוֹב הַשְּׁלֵךְ עַל יְיָ יְהִבֵּךְ וְהוּא יְכַלְכֵּלְךָ: וְתַן לִי
לֵב טָהוֹר לְבִרְכָּךְ פְּאֻמָּת וּבְאַהֲבָה וּבְחַבְבָּה בְּדִכְתִּיב לֵב טָהוֹר פָּרָא לִי אֱלֹהִים
וְרוּחַ נָכוֹן חֲדָשׁ בְּקֶרְבִּי. וִיקוּיִים בִּי כָּל הַפְּרָכוֹת הַפְּתוּבִים בְּתוֹרָתְךָ בְּדִכְתִּיב
יְבָרְכֵךְ יְהוָה וַיִּשְׁמְרֵךְ: יָאֵר יְהוָה פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיַּחֲנֹךְ: יֵשָׁא יְהוָה פָּנָיו אֵלֶיךָ
וַיֵּשֶׁם לָךְ שָׁלוֹם:

ואחר כך יאמר שבע פעמים תפלת רבי נחוניא בן הקנה המיוסדת על פי שם של מ"ב
היוצא מבראשית עד הבי"ת של ובהו כמבואר בספרי קבלה:

אָנָּה, בְּכַח גְּדֻלַּת יְמִינְךָ תִּתִּיר צְרוּרָה:
קָבֵל רִנַּת עַמְּךָ, שְׁגִבְנוּ, טַהֲרֵנוּ, נוֹרָא:
נָא גְבוּר, דּוֹרְשֵׁי יַחֲוֹדְךָ כְּכַבֵּת שְׁמֵרֵם:
בְּרַכֵּם טַהֲרֵם, רַחֲמֵי צִדְקָתְךָ תָּמִיד גְּמִלֵם:
חֲסִין קְדוֹשׁ, בְּרוֹב טוֹבְךָ נִהַל עֲדָתְךָ:
יְחִיד, גֹּאֵה, לְעַמְּךָ פָּנֶה זֹכְרִי קִנְדָּשְׁתְּךָ:
שׁוּעֵתֵנוּ קָבֵל וְשִׁמְעַ עֲעֻקֵּתֵנוּ יוֹדַע תַּעֲלָמוֹת:
בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

ד' פעמים:

וטוב לומר גם כן פסוק:

וַיִּזְרַע יִצְחָק בָּאָרֶץ הַהִיא וַיִּמְצָא בַּשָּׂנֶה הַהִיא מָאָה שְׁעָרִים וַיִּבְרָכֵהוּ יְיָ:

וטוב גם כן לומר כל הפסוקים שנזכר בהם אליהו, והוא מופלא להצלחה ולזכרון ולפתיחת
הלב, כמו שכתב הרוקח. והם במלכים א' י"ז, ויאמר אליהו התשבי וגו', ובדברי הימים ב'
כ"א, ובמלאכי סימן ג' י' ונמצא להלן עמוד תטן:

וטוב גם כן לומר פיטום הקטורת שהוא סימן הצלחה והרווחה וסימן עושר, כמו שמצינו במשנה חדשים בואו והפיסו ומי שהקטיר פעם אחת לא היה מקטיר פעם אחרת כדי שכולם יזכו להצלחה טובה ועושר, כענין ישימו קטורה באפך וגו' וכתוב בתריה ברוך ה' חילו, וגם כן גם אנחנו נזכה בקריאתינו להצלחת עושר אמר:

ויאמר: אתה שהקטירו אבותינו לפניך קטורת הסמים וכו':

נאח"כ יאמר פטום הקטרת, שיר למעלות אשא עיני וגו', ופרשת הקטורת שהוא סימן הצלחה והרווחה וסימן עושר:]

פרשת הקטורת

וַיֹּאמֶר יי אֵל מֹשֶׁה קח לך סָמִים נָטֵף וְשַׁחֲלֵת וְחִלְבֵּנָה סָמִים וְלִבְנָה זָכָה בֶּדֶבֶד יִהְיֶה: וַעֲשִׂיתָ אֹתָהּ קְטֹרֶת רֶקַח מַעֲשֵׂה רוֹקַח מִמֶּלֶח טָהוֹר קֹדֶשׁ: וְשַׁחֲקֵת מִמֶּנָּה הֶדֶק וְנִתְּתָה מִמֶּנָּה לִפְנֵי הָעֵדֻת בְּאַהֶל מוֹעֵד אֲשֶׁר אֶנְעֵד לְךָ שְׁמָה קֹדֶשׁ קֹדָשִׁים תִּהְיֶה לָכֶם: וְנֹאמַר וְהַקְטִיר עָלָיו אֶהְרֹן קְטֹרֶת סָמִים בַּבֶּקֶר בַּבֵּיטִיבוֹ אֶת הַנֵּזֶר יִקְטִירָנָה: וּבִהְעֵלֶת אֶהְרֹן אֶת הַנֵּזֶר בֵּין הָעֶרְבִים יִקְטִירָנָה קְטֹרֶת תָּמִיד לִפְנֵי יי לְדֹרֹתֵיכֶם:

הִנֵּה אֲנֹכִי שֹׁלַח מַלְאָךְ לִפְנֶיךָ לְשַׁמֵּרְךָ בַּדֶּרֶךְ וְלִהְבִּיאָךְ אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר הִכִּינוֹתִי: יִבְרַכְךָ יְהוָה וְיִשְׁמְרְךָ: יָאֵר יְהוָה פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיַּחֲנֶךָ: יֵשָׂא יְהוָה פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיֵּשֶׂם לְךָ שָׁלוֹם:

פְּטוּם הַקְטֹרֶת הַצָּרִי וְהַצִּפּוֹרֵן הַחֲלִבָּנָה וְהַלְבֹנָה מִשְׁקַל שִׁבְעִים שִׁבְעִים מָנֶה: מֹזֶר וְקִצְיָעָה שְׁבוּלֶת גֶּרֶךְ וְכֶרֶכּוֹם מִשְׁקַל שִׁשָּׁה עֶשֶׂר שִׁשָּׁה עֶשֶׂר מָנֶה הַקּוֹשֵׁט שָׁנִים עֶשֶׂר וְקְלוּפָה שְׁלֹשָׁה וְקִנְמוֹן תִּשְׁעָה בּוֹרִית כֶּרֶשִׁינָה תִּשְׁעָה קֶבֶץ: יֵין קֶפְרִיסִין סָאִין תִּלְתָּא וְקֶבֶץ תִּלְתָּא. וְאִם אֵין לוֹ יֵין קֶפְרִיסִין מִבֵּיא חֲמֹר חֲנִינִין עֲתִיק. מֶלֶח סְדוּמִית רוֹבֵעַ הֶקֶב. מַעֲלָה עֶשֶׂן כָּל שְׁהוּא. וְאִם נָתַן בָּהּ דְּבִשׁ פְּסָלָה. וְאִם חֲסֵר אַחַת מִכָּל סִמְנֵיהָ חֵיִב מִיתָה: רֶבֶן שְׁמֵעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר הַצָּרִי אֵינוֹ אֶלָּא שָׂרָף הַנוֹטֵף מַעֲצֵי הַקֶּטֶף: בּוֹרִית כֶּרֶשִׁינָה שְׁשָׁפִין בָּהּ אֶת הַצִּפּוֹרֵן כִּדִּי שְׁתֵּהָא נָאָה. יֵין קֶפְרִיסִין שְׁשׁוּרִין בּוֹ אֶת הַצִּפּוֹרֵן מִפְּנֵי שְׁהִיא עֲזָה. וְהֵלֵא מִי רַגְלִים יָפִין לָהּ אֶלָּא שְׁאִין מִכְנִיסִין מִי רַגְלִים בַּמִּקְדָּשׁ מִפְּנֵי הַכְּבוֹד:

ואחר כך אומרים אלו פסוקים מג' תיבות:

וּמִשְׁמַע וְדוּמָה וּמִשָּׂא: וַיָּשֶׁב יִצְחָק בְּגֶרֶר: וְהָרַעַב כָּבֵד בְּאַרְצָ: וּבְנֵי דָן חֲשִׁים: לִישׁוּעָתְךָ קוִיִּתִּי יי: יִשְׁשַׁכַּר זְבוּלָן וּבְנֵימָן: מְכַשְׁפָּה לֹא

תְּחִיָּה: וְעֲשִׂיתָ מִשְׁבָּצַת זֶהָב: וְלָצֶרֶת הַבָּגָד וְלַפִּית: וְלִשְׂאֵת וְלִסְפָּחַת
וְלַבְהֶרֶת: יִבְרַךְ יי וַיִּשְׁמְרֶךָ: וַיְהִי אַחֲרֵי הַמִּגְפָּה: וּבְנֵי פִלּוּא אֱלִיָּאב: בְּרוּךְ
טִנְאָךְ וּמִשְׁאֲרֶתְךָ: וְהַחוּט הַמְּשָׁלָשׁ לֹא בִמְהֵרָה יִנָּתֵק: יי צְבָאוֹת עֲמָנוּ מִשְׁגָּב
לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֵלָה: יי צְבָאוֹת אֲשֶׁרִי אָדָם בָּטַח בְּךָ: יי הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ
בַּיּוֹם קָרָאנוּ: יי עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן יי יִבְרַךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם: יְהִי לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי
וְהַגִּיוֹן לְפִי לְפָנֶיךָ יי צוּרִי וְגֹאֲלִי:

ויאמר עשרה פסוקים מהרמב"ן ז"ל. וחמשה פסוקים הם מן ז' תיבות וחמשה פסוקים
אחרים מן י"ב תיבות, וצריך בהם כוונה גדולה:

בְּרֵאשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ: וְלִכְל הַיָּד הַחֲזָקָה וְלִכְל
הַמִּזְרָא הַגָּדוֹל אֲשֶׁר עָשָׂה מִשָּׁה לְעֵינֵי כָל יִשְׂרָאֵל: וַיַּעֲקֹב הָלַךְ
לְדֶרֶכּוֹ וַיִּפְגְּעוּ בוֹ מַלְאֲכֵי אֱלֹהִים: וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב כַּאֲשֶׁר רָאִם מַחְנֵה אֱלֹהִים זֶה
וַיִּקְרָא שֵׁם הַמָּקוֹם הַהוּא מַחְנֵי: הַאֲזִינוּ הַשָּׁמַיִם וְאֲדַבְּרָה וְתִשְׁמַע הָאָרֶץ
אִמְרֵי פִי: יַעֲרֹף כַּמָּטָר לִקְחֵי תִזֹּל כַּטֹּל אִמְרֵתִי כְּשִׁעְוִירָם עָלֵי דָשָׁא וְכַרְבִּיבִים
עָלֵי עֵשֶׂב: וַיְהִי בְּנִסְעַ הָאָרֶץ וַיֹּאמֶר מִשָּׁה קוּמָה יי וַיַּפְּצוּ אֲנִיכֶיךָ וַיִּנְסוּ מִשְׁנֵאִיךָ
מִפְּנֶיךָ: וּבִגְחָה יֹאמֶר שׁוּבָה יי רַבְבוֹת אֶלְפֵי יִשְׂרָאֵל: וּצְבָאוֹ וּפְקָדֵיהֶם חֲמִשָּׁה
וּשְׁלֹשִׁים אֶלֶף וְאַרְבַּע מֵאוֹת: כָּל הַפְּקָדִים לְמַחְנֵה אֶפְרַיִם מֵאֵת אֶלֶף וּשְׁמֹנֶת
אַלְפִים וּמֵאָה לְצְבָאוֹתָם וּשְׁלֹשִׁים יִסְעוּ:

ואחר כך יאמר י"א פסוקים שמתחילים בנו"ן ומסיימים בנו"ן והם טובים [לשמירה]:
נָגַע צָרַעַת פִּי תִהְיֶה בְּאָדָם וְהוּבָא אֶל הַכֹּהֵן: נָחֲנוּ נַעֲבֹר חֲלוּצִים לְפָנֶי יי
אָרֶץ כְּנָעַן וְאַתָּנוּ אַחֲזֵת נַחֲלָתָנוּ מֵעֵבֶר לִירְדֵן: גִּבֵּיָא מִקֶּרְפֶּךָ מֵאַחִיד
כְּמִנֵּי יָקִים לָךְ יי אֱלֹהֶיךָ אֱלֹוִי תִשְׁמָעוֹן: נָהָר פִּלְגִּיו יִשְׁמָחוּ עִיר אֱלֹהִים קֹדֶשׁ
מִשְׁכְּנֵי עֲלִיוֹן: נָחִיתָ כְּצֹאן עֶמֶךָ בְּיַד מִשָּׁה וְאַהֲרֹן: נָגַד אֲבוֹתָם עָשָׂה פֶלֶא
בְּאָרֶץ מִצְרַיִם שִׁדָּה צִעֵן: נִפְתִּי מִשְׁכְּבֵי מֹר אֱהָלִים וְקִנְמוֹן: נָר יי נִשְׁמַת אָדָם
חִפֵּשׁ כָּל חֲדָרֵי כְּטוֹן: נִפְתַּת תַּפְּסָפְנָה שְׁפֹתוֹתֶיךָ פֶּלֶא דְּבִשׁ וְחָלָב תַּחַת לְשׁוֹנֶךָ
וְרִיחַ שְׁלֵמַתֶּיךָ כְּרִיחַ לְבָנוֹן: גִּדּוּ מִתּוֹךְ כָּכָל וּמֵאָרֶץ כְּשִׁדִּים צֹאוּ וְהִיוּ כְּעֵתוּדִים
לְפָנֵי צֹאן: נִשְׁקִי קִשֶׁת מִיְּמִינִים וּמִשְׁמָאלִים בְּאַבְנִים וּבַחֲצִים בְּקִשְׁת מֵאֲחִי
שָׂאוֹל מִבְּנֵימֹן:

וטוב לומר אחר אחד עשר פסוקים אלו, תפלה קצרה זו:

רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם, הִצֵּל אֶת עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל מִכָּל מִינֵי כְּשָׁפִים וּמִכָּל מִינֵי

סידור זמירות למוצאי שבת השל"ה תט

שויתי יהודה יאהרונגי לגנדי חסיד. אדון הכל. היה הוה ויהיה.

עין הרע, וכשם שפרשת כנפיך על אבותינו שבמדבר, שלא שלטה עליהם
עינא בישא דבלעם, בן תפרוש עלינו ברחמיך הרבים להיותנו מכוסים
(במכסה ובהנהגה) בשמותיך הקדושים מכל עינא בישא:

שלשה פסוקים מהרב רבינו יהודה החסיד ז"ל:

אתה סתר לי מצר תצרני רני פלט תסוכבני סלה: בטחו ביי עדי עד כי
ביה יי צור עולמים: יי עז לעמו יתן יי יברך את עמו בשלום:

ז' פסוקים בישעיה מתחילין בכ"ף ומסיימין בכ"ף:

כי תעבר במים אתך אני ובהרות לא ישטפוך כי תלך במו אש לא תפוג
ולתבה לא תבער בך: כי עם בציון ישב בירושל. ס בכו לא תבכה חנון
יחנך לקול זעקך בשמעתו ענך: כי אני יי אלהיך קדוש ישראל מושיעך נתתי
כפרך מצרים כוש וסבא תחתך: כי אני יי אלהיך מחזיק ימינך האמר לך אל
תירא אני עזרתך: כי לא שאול תודך מות יהללך לא ישפרו יורדי בור אל
אמתך: כי אצק מים על צמא ונוזלים על יבשה אצק רוחי על זרעך וברכתך
על צאצאיך: כי אתה אבינו כי אברהם לא ידענו וישראל לא יכירו אתה יי
אבינו גואלנו מעולם שמוך:

יברכך יי וישמך: יאר יי פניו אליך ויחנך: ישא יי פניו אליך וישם לך
שלום:

והנה כבר ידוע מה שכתבו המקובלים ובראשם הרוקח מתועלת הגדולה להמוכירים את
אליהו הנביא במוצאי שבת קודש בפסוקים המפוזרים בנביאים וכתובים וכי המה מסוגלים
להצלחת ולפתיחת הלב:

ויאמר אליהו התשבי מתשבי גלעד אל אחאב חי יי אלהי ישראל אשר
עמדתי לפניו אם יהיה השנים האלה טל ומטר כי אם לפי דברי:
ויאמר אליהו אליהו אל תראי באי עשי כדברך אך עשי לי משם ענה קטנה
בראשנה והוצאת לי ולך ולבנך תעשי באחרונה: ותלך ותעשה כדבר אליהו
ותאכל היא והוא וביתה ימים: כד הקמח לא כלתה וצפחת השמן לא חסר
כדבר יי אשר דבר ביד אליהו: ותאמר אל אליהו מה לי ולך איש האלהים
באת אלי להזכיר את עוני ולהמית את בני: וישמע יי בקול אליהו ותשב נפש
הילד על קרבו ויחי: ויקח אליהו את הילד וירדהו מן העליה הפיתה ויתנהו
לאמו ויאמר אליהו ראי חי בנך: ותאמר האשה אל אליהו עתה זה ידעתי כי

אִישׁ אֱלֹהִים אַתָּה וְדָבַר יְיָ בְּפִיךָ אֲמַת: וַיְהִי יָמִים רַבִּים וְדָבַר יְיָ הָיָה אֶל אֱלֹהֵיו
 בַּשָּׁנָה הַשְּׁלִישִׁית לֵאמֹר לֵךְ הֲרֹאֵה אֶל אַחֲאָב וְאַתָּנָה מָטָר עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה:
 וַיֵּלֶךְ אֱלֹהֵיו לְהִרְאוֹת אֶל אַחֲאָב וְהָרַעַב חֲזָק בְּשִׁמְרוֹן: וַיְהִי עֲבָדָיו בְּדֶרֶךְ
 וְהִנֵּה אֱלֹהֵיו לִקְרָאתוֹ וַיִּבְרָהוּ וַיִּפֹּל עַל פָּנָיו וַיֹּאמֶר הָאֲתָה זֶה אֲדֹנִי אֱלֹהֵיו:
 וַיֹּאמֶר לוֹ אֲנִי לֵךְ אֲמֹר לְאֲדֹנֶיךָ הִנֵּה אֱלֹהֵיו: וְעַתָּה אַתָּה אֲמֹר לֵךְ אֲמֹר לְאֲדֹנֶיךָ
 הִנֵּה אֱלֹהֵיו: וְעַתָּה אַתָּה אֲמֹר לֵךְ אֲמֹר לְאֲדֹנֶיךָ הִנֵּה אֱלֹהֵיו וְהִרְגָנִי: וַיֹּאמֶר
 אֱלֹהֵיו חִי יְיָ צָבָאוֹת אֲשֶׁר עֲמַדְתִּי לִפְנֵיו כִּי הַיּוֹם אֲרֹאֶה אֱלֹיו: וַיֵּלֶךְ עֲבָדָיו
 לִקְרַאת אַחֲאָב וַיִּגְדּוּ לוֹ וַיֵּלֶךְ אַחֲאָב לִקְרַאת אֱלֹהֵיו: וַיְהִי כִּרְאוֹת אַחֲאָב אֶת
 אֱלֹהֵיו וַיֹּאמֶר אַחֲאָב אֱלֹיו הָאֲתָה זֶה עֹבֵר יִשְׂרָאֵל: וַיֵּגֶשׁ אֱלֹהֵיו אֶל כָּל הָעָם
 וַיֹּאמֶר עַד מָתִי אַתֶּם פֹּסְחִים עַל שְׁתֵּי הַסְּעִיפִים אִם יְיָ הָאֱלֹהִים לָכוּ אַחֲרָיו
 וְאִם הַבַּעַל לָכוּ אַחֲרָיו וְלֹא עָנוּ הָעָם אוֹתוֹ דָּבָר: וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵיו אֶל הָעָם אֲנִי
 נֹתַרְתִּי נָבִיא לַיְי לְבָדִי וְנָבִיאֵי הַבַּעַל אַרְבַּע מֵאוֹת וְחֲמִשִּׁים אִישׁ: וַיֹּאמֶר
 אֱלֹהֵיו לְנָבִיאֵי הַבַּעַל בַּחֲרוּ לָכֶם הַפָּר הָאֶחָד וַעֲשׂוּ רֹאשָׁנָה כִּי אַתֶּם הָרַבִּים
 וְקִרְאוּ בְּשֵׁם אֱלֹהֵיכֶם וְאִשׁ לֹא תִשְׁיִמוּ: וַיְהִי בַצְּהָרִים וַיִּהְיֶה בָהֶם אֱלֹהֵיו
 וַיֹּאמֶר קִרְאוּ בְּקוֹל גָּדוֹל כִּי אֱלֹהִים הוּא כִּי שִׁיחַ וְכִי שִׁיג לוֹ וְכִי דֶרֶךְ לוֹ אוֹלִי
 יֵשֵׁן הוּא וַיִּקֶּץ: וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵיו לְכָל הָעָם גִּשּׁוּ אֵלַי וַיֵּגֶשׁוּ כָל הָעָם אֱלֹיו וַיִּרְפֹּא
 אֶת מִזְבַּח יְיָ הַהָרוֹם: וַיִּקַּח אֱלֹהֵיו שְׁתֵּים עָשָׂרָה אַבְנִים כַּמֶּסֶפֶר שִׁבְטֵי בְנֵי
 יִעֲקֹב אֲשֶׁר הָיָה דָּבַר יְיָ אֱלֹיו לֵאמֹר יִשְׂרָאֵל יִהְיֶה שִׁמְךָ: וַיְהִי בַּעֲלֹת הַמִּנְחָה
 וַיֵּגֶשׁ אֱלֹהֵיו הַנָּבִיא וַיֹּאמֶר יְיָ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם יִצְחָק וַיִּשְׂרָאֵל הַיּוֹם יוֹדַע כִּי אַתָּה
 אֱלֹהִים בְּיִשְׂרָאֵל וְאֲנִי עֲבָדְךָ וּבְדֶרֶךְ עֲשִׂיתִי אֶת כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה: וַיֹּאמֶר
 אֱלֹהֵיו לָהֶם תִּפְשׂוּ אֶת נָבִיאֵי הַבַּעַל אִישׁ אֶל יְמִלָּט מֵהֶם וַיִּתְּפֹשׂוּם וַיִּזְרְדוּם
 אֱלֹהֵיו אֶל נַחַל קִישׁוֹן וַיִּשְׁחָטֵם שָׁם: וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵיו לְאַחֲאָב עֲלֶה אֲכַל וְשִׁתָּה
 כִּי קוֹל הַמּוֹן הַגָּשָׁם: וַיַּעֲלֶה אַחֲאָב לֶאֱכָל וּלְשִׁתּוֹת וְאֱלֹהֵיו עָלָה אֶל רֹאשׁ
 הַכְּרָמִל וַיִּגְהַר אֲרֻצָּה וַיִּשֶׁם פָּנָיו בֵּין בְּרָכָיו: וַיֵּד יְיָ הִיָּתָה אֶל אֱלֹהֵיו וַיִּשְׁנֶם
 מִתְּנִיו וַיִּרֶץ לִפְנֵי אַחֲאָב עַד בֹּאֲכָה יִזְרְעֵאלָה: וַיִּגְדּוּ אַחֲאָב לְאִיזָבֵל אֶת כָּל אֲשֶׁר
 עָשָׂה אֱלֹהֵיו וְאֶת כָּל אֲשֶׁר הָרַג אֶת כָּל הַנָּבִיאִים בַּחֲרָב: וַתִּשְׁלַח אִיזָבֵל מְלָאָךְ
 אֶל אֱלֹהֵיו לֵאמֹר כֹּה יַעֲשׂוֹן אֱלֹהִים וְכֹה יוֹסִיפוֹן כִּי כָעַת מָחָר אֲשִׁים אֶת
 גִּבְשָׁךְ כְּגִפְשׁ אֶחָד מֵהֶם: וַיָּבֹא שֵׁם אֶל הַמַּעְרָה וַיִּלֶּן שֵׁם וְהִנֵּה דָבַר יְיָ אֱלֹיו
 וַיֹּאמֶר לוֹ מַה לָּךְ פֹּה אֱלֹהֵיו: וַיְהִי כִשְׁמֹעַ אֱלֹהֵיו וַיִּלָּט פָּנָיו בְּאֲדָרְתוֹ וַיֵּצֵא
 וַיַּעֲמֵד פֶּתַח הַמַּעְרָה וְהִנֵּה אֱלֹיו קוֹל וַיֹּאמֶר מַה לָּךְ פֹּה אֱלֹהֵיו: וַיֵּלֶךְ מִשָּׁם

וַיִּמָּצָא אֶת אֱלִישֶׁעַ בֶּן שָׁפָט וְהוּא חָרַשׁ שָׁנִים עֶשֶׂר צָמָדִים לִפְנֵי וְהוּא בְּשָׁנִים
הָעֶשֶׂר וַיַּעֲבֹר אֵלָיו וַיִּשְׁלַךְ אֶדְרֵתוֹ אֵלָיו: וַיַּעֲזֹב אֶת הַבֶּקֶר וַיֵּרֶץ אַחֲרֵי אֵלָיו
וַיֹּאמֶר אֲשַׁקֶּה נָא לְאָבִי וּלְאִמִּי וְאֶלְכָה אַחֲרָיִךְ וַיֹּאמֶר לוֹ לֵךְ שׁוּב כִּי מָה עָשִׂיתִי
לָךְ: וַיָּשֶׁב מֵאַחֲרָיו וַיִּקַּח אֶת צָמֶד הַבֶּקֶר וַיִּזְבַּחַהוּ וַיַּכְכֵּלִי הַבֶּקֶר בְּשָׁלֶם הַבָּשָׂר
וַיִּתֵּן לָעַם וַיֹּאכְלוּ וַיִּקֶּם וַיִּלָּךְ אַחֲרֵי אֵלָיו וַיִּשְׁרְתָהוּ: וַיְהִי דָבָר יי אֶל אֵלָיו
הַתִּשְׁבִּי לֵאמֹר: וַיֹּאמֶר אַחֲאֵב אֶל אֵלָיו הַמִּצָּאתִי אוֹיְבִי וַיֹּאמֶר מִצָּאתִי יַעֲן
הַתִּמְכָּר לַעֲשׂוֹת הָרַע בְּעֵינֵי יי: וַיְהִי דָבָר יי אֶל אֵלָיו הַתִּשְׁבִּי לֵאמֹר:

וּמִלֵּאֲדָּ ^{וַיִּתֵּן} יי דָּבָר אֶל אֵלָיו הַתִּשְׁבִּי קוֹם עֲלֶה לִקְרֹאת מִלֵּאֲבִי מֶלֶךְ שְׁמִרוֹן
וְדַבֵּר אֲלֵהֶם הַמְּבֹלִי אֵין אֱלֹהִים בְּיִשְׂרָאֵל אַתֶּם הַלְכִים לְדָרֶשׁ בְּבַעַל
זָבוּב אֱלֹהֵי עֶקְרוֹן: וְלָכֵן כֹּה אָמַר יי הַמָּטָה אֲשֶׁר עָלִיתָ שָׁם לֹא תִרְדּ מִמֶּנָּה כִּי
מוֹת תָּמוּת וַיִּלָּךְ אֵלָיו: וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו אִישׁ בַּעַל שַׁעַר וְאֶזּוֹר עוֹר אֶזּוֹר בְּמִתְּנוֹ
וַיֹּאמֶר אֵלָיו הַתִּשְׁבִּי הוּא: וַיַּעֲנֶה אֵלָיו וַיִּדְבֵּר אֶל שׁוֹר הַחֲמֻשִּׁים וְאִם אִישׁ
אֱלֹהִים אֲנִי תִרְדּ אֲשׁ מִן הַשָּׁמַיִם וְתֹאכַל אֹתָךְ וְאֶת חֲמֻשֶׁיךָ וְתִרְדּ אֲשׁ מִן
הַשָּׁמַיִם וְתֹאכַל אוֹתוֹ וְאֶת חֲמֻשָּׁיו: וַיַּעַן אֵלָיו וַיִּדְבֵּר אֲלֵהֶם אִם אִישׁ הָאֱלֹהִים
אֲנִי תִרְדּ אֲשׁ מִן הַשָּׁמַיִם וְתֹאכַל אֹתָךְ וְאֶת חֲמֻשֶׁיךָ וְתִרְדּ אֲשׁ אֱלֹהִים מִן
הַשָּׁמַיִם וְתֹאכַל אוֹתוֹ וְאֶת חֲמֻשָּׁיו: וַיָּשֶׁב וַיִּשְׁלַח שׁוֹר חֲמֻשִּׁים שְׁלֹשִׁים וְחֲמֻשָּׁיו
וַיַּעַל וַיִּבֹּא שׁוֹר הַחֲמֻשִּׁים הַשְּׁלִישִׁי וַיִּכְרַע עַל בְּרָכָיו לִגְנוֹד אֵלָיו וַיִּתְחַנֵּן אֵלָיו
וַיִּדְבֵּר אֵלָיו אִישׁ הָאֱלֹהִים תִּיקַר נָא נַפְשִׁי וְנַפֵּשׁ עַבְדֶּיךָ אֵלֶּה חֲמֻשִּׁים בְּעֵינֶיךָ:
וַיִּדְבֵּר מִלֵּאֲדָּ יי אֶל אֵלָיו רֵד אוֹתוֹ אֶל תִּירָא מִפְּנֵי וַיִּקֶּם וַיִּרְדּ אוֹתוֹ אֶל
הַמֶּלֶךְ: וַיָּמָת כְּדָבָר יי אֲשֶׁר דָּבָר אֵלָיו וַיִּמְלֹךְ יְהוֹרָם תַּחְתָּיו בְּשָׁנָת שְׁתַּיִם
לְיְהוֹרָם בֶּן יְהוֹשָׁפָט מֶלֶךְ יְהוּדָה כִּי לֹא הָיָה לוֹ בֶּן: וַיְהִי בַּהֲעֻלּוֹת יי אֶת אֵלָיו
בְּסַעֲרָה הַשָּׁמַיִם וַיִּלָּךְ אֵלָיו וַאֲלִישֶׁעַ מִן הַגִּלְגָּל: וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֶל אֱלִישֶׁעַ שֶׁב
נָא פֹה כִּי יי שְׁלַחְנִי עַד בֵּית אֶל וַיֹּאמֶר אֱלִישֶׁעַ חִי יי וְחִי נַפְשְׁךָ אִם אֶעֱזָבְךָ
וַיִּרְדּוּ בֵּית אֶל: וַיֹּאמֶר לוֹ אֵלָיו אֱלִישֶׁעַ שֶׁב נָא פֹה כִּי יי שְׁלַחְנִי יְרִיחוֹ וַיֹּאמֶר
חִי יי וְחִי נַפְשְׁךָ אִם אֶעֱזָבְךָ וַיִּבֹּאוּ יְרִיחוֹ: וַיֹּאמֶר לוֹ אֵלָיו שֶׁב נָא פֹה כִּי יי
שְׁלַחְנִי הִירְדֵּנָה וַיֹּאמֶר חִי יי וְחִי נַפְשְׁךָ אִם אֶעֱזָבְךָ: וַיֹּאמֶר חִי יי וְחִי נַפְשְׁךָ אִם
אֶעֱזָבְךָ וַיִּלְכוּ שְׁנֵיהֶם: וַיִּקַּח אֵלָיו אֶת אֶדְרֵתוֹ וַיִּגְלֵם וַיִּכֶּה אֶת הַמַּיִם וַיִּחְצוּ
הַנָּה וְהַנָּה וַיַּעֲבְרוּ שְׁנֵיהֶם בַּחֲרֻכָּה: וַיְהִי כַּעֲבָרָם וַאֲלִיוֹ אָמַר אֶל אֱלִישֶׁעַ שְׂאֵל
מָה אַעֲשֶׂה לָךְ בְּטָרָם אֶלְקַח מִעֲמֶךָ וַיֹּאמֶר אֱלִישֶׁעַ וַיְהִי נָא פִּי שְׁנַיִם בְּרוּחַךְ
אֵלַי: וַיְהִי הַמָּה הַלְכִים הַלּוֹךְ וְדַבֵּר וְהַנָּה רָכַב אֲשׁ וְסוּסֵי אֲשׁ וַיִּפְרְדּוּ בֵּין

שְׁנֵיהֶם וַיַּעַל אֱלֹהֵהוּ בַּסַּעֲרָה הַשָּׁמַיִם: וַיֵּרָם אֶת אֲדָרֶת אֱלֹהֵהוּ אֲשֶׁר נִפְלָה
 מֵעָלָיו וַיֵּשֶׁב וַיַּעֲמֹד עַל שֹׁפֶת הַיַּרְדֵּן: וַיִּקַּח אֶת אֲדָרֶת אֱלֹהֵהוּ אֲשֶׁר נִפְלָה
 מֵעָלָיו וַיִּכָּה אֶת הַמַּיִם וַיֹּאמֶר אֵיךְ יִי אֱלֹהֵי אֱלֹהֵהוּ אֵף הוּא וַיִּכָּה אֶת הַמַּיִם
 וַיַּחֲצוּ הַנָּה וְהַנָּה וַיַּעֲבֹר אֱלִישֶׁע: וַיֵּרְאוּהוּ בְּנֵי הַנְּבִיאִים אֲשֶׁר בִּירִיחוֹ מִנְּגֹד
 וַיֹּאמְרוּ נָחָה רוּחַ אֱלֹהֵהוּ עַל אֱלִישֶׁע וַיָּבֹאוּ לִקְרֹאתוֹ וַיִּשְׁתַּחֲווּ לוֹ אֶרְצָה:
 וַיֹּאמֶר יְהוֹשָׁפָט הֲאִין פֹּה נָבִיא לַיְי וַנְּדַרְשָׁה אֶת יְיָ מֵאוֹתוֹ וַיַּעַן אֶחָד מֵעַבְדֵי
 מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר פֹּה אֱלִישֶׁע בֶּן שָׁפְט אֲשֶׁר יֵצֵק מַיִם עַל יְדֵי אֱלֹהֵהוּ:
 וַיֵּשְׁבוּ וַיִּגִּדּוּ לוֹ וַיֹּאמֶר דָּבָר יְיָ הוּא אֲשֶׁר דָּבָר בְּיַד עַבְדּוֹ אֱלֹהֵהוּ הַתְּשֻׁבִי
 לֵאמֹר בְּחֶלֶק יִזְרְעֵאל יֵאָכְלוּ הַכֹּלָבִים אֶת בָּשָׂר אִזְבֹּל: דָּעוּ אִפּוּא כִּי לֹא
 יפֹל מִדָּבָר יְיָ אֶרְצָה אֲשֶׁר דָּבָר יְיָ עַל בֵּית אַחָאב וַיַּי עָשָׂה אֶת אֲשֶׁר דָּבָר
 בְּיַד עַבְדּוֹ אֱלֹהֵהוּ: וַיָּבֹא שִׁמְרוֹן וַיִּדְּ אֶת כָּל הַנְּשֹׂאִים לְאַחָאב בְּשִׁמְרוֹן עַד
 הַשְּׁמִידוֹ כְּדָבָר יְיָ אֲשֶׁר דָּבָר אֶל אֱלֹהֵהוּ: וַיָּבֹא אֵלָיו מִכְתָּב מֵאֱלֹהֵהוּ הַנְּבִיא
 לֵאמֹר כֹּה אָמַר יְיָ אֱלֹהֵי דָוִד אָבִיךָ תַּחַת אֲשֶׁר לֹא הִלַּכְתָּ בְּדַרְכֵי יְהוֹשָׁפָט
 אָבִיךָ וּבְדַרְכֵי אָסָא מֶלֶךְ יְהוּדָה: הִנֵּה אֲנִכִּי שֹׁלַח לָכֶם אֶת אֱלֹהֵי הַנְּבִיא
 לִפְנֵי בּוֹא יוֹם יְיָ הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא:

וכשיאמר וישלח יכוין בגימטריא שלו עולה לפניו צִמְרֶכֶךְ ומקורו מסופי ה' פסוקים של
 בראשית והניקוד יוצא מראשי הפסוקים ועולה למנין נ"ח וסגולתו לחן לשאת אצלו בסוד
 ונ"ח מצא ח"ן. ויש מנקדים אותו בראשי התיבות שהשם יוצא מהן כזה צִמְרֶכֶךְ הארץ'
 המים' אור' החשך' אחד':

ועולים למנין ס"ח כמנין חיים ונקרא שם
 הכנף וסגולתו בדרך שיכוין
 בו כזה צד"ך מ"ר על הלסטים
 ועלי ר"ם צד"ך אמן סלה:

(ויש אומרים כאן פרשת וישלח עד ויקרא לו אל אלהי ישראל. ויש נוהגים לומר פרשת
 וישלח רק כשיש לו לצאת לדרך):

וַיִּשְׁלַח יַעֲקֹב מַלְאָכִים לִפְנֵי אֶלְעִשָׁו אָחִיו אֶרְצָה שְׂעִיר שָׂדֶה אָדוֹם: וַיֵּצֵא
 אֹתָם לֵאמֹר כֹּה תֹאמְרוּן לְאֹדְנִי לְעִשָׂו כֹּה אָמַר עַבְדְּךָ יַעֲקֹב עִם־לִבָּן
 גִּרְתִּי וְאַחֲרָיָה עַד־עַתָּה: וַיְהִי־לִי שׂוֹר וַחֲמֹר צֹאן וְעֶבֶד וְשִׁפְחָה וְאֶשְׁלָחָה לְהַגִּיד
 לְאֹדְנִי לְמִצְאָתִי בְּעֵינֶיךָ: וַיֵּשְׁבוּ הַמַּלְאָכִים אֶל־יַעֲקֹב לֵאמֹר בָּאנוּ אֶל־אָחִיךָ
 אֶל־עִשָׂו וְגַם הִלָּךְ לִקְרֹאתָךְ וְאַרְבַּע־מֵאוֹת אִישׁ עִמּוֹ: וַיִּירָא יַעֲקֹב מְאֹד וַיֵּצֵר
 לוֹ וַיַּחֲץ אֶת־הָעֶם אֲשֶׁר־אִתּוֹ וְאֶת־הַצֹּאן וְאֶת־הַבָּקָר וְהַגְּמָלִים לְשָׁנֵי מַחֲנוֹת:

וַיֹּאמֶר אִם-יָבוֹא עֲשׂו אֶל-הַמִּנְחָה הָאֶחָת וְהִכְהוּ וְהָיָה הַמִּנְחָה הַנִּשְׁאָר לְפָלִיטָה:
וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֱלֹהֵי אָבִי אַבְרָהָם וְאֱלֹהֵי אָבִי יִצְחָק יְהוָה הָאֹמֵר אֵלַי שׁוּב לְאֶרֶצְךָ
וּלְמוֹלֶדְתְּךָ וְאִיטִיבָה עִמָּךְ: קִמַּנְתִּי מְכַל הַחֲסָדִים וּמְכַל-הָאֱמֶת אֲשֶׁר עָשִׂיתָ
אֶת-עַבְדְּךָ כִּי בְמִקְלִי עָבַרְתִּי-אֶת-הַיַּרְדֵּן הַזֶּה וְעַתָּה הֵייתִי לְשֵׁנִי מַחְנוֹת:
(ויכוין לאלו ג' שמות הוי"ה בניקוד הפסוק הצילני יקוֹן יקוֹן יקוֹן) הַצִּילֵנִי
נָא מִיַּד אָחִי מִיַּד עֲשׂו כִּי-יֵרָא אֹנְכִי אֹתוֹ פֶּן-יָבוֹא וְהִכְנִי אִם עַל-בָּנִים: וְאַתָּה
אֲמַרְתָּ הַיֵּטִב אִיטִיב עִמָּךְ וְשִׁמְתִּי אֶת-זֶרְעֲךָ כְּחוֹל הַיָּם אֲשֶׁר לֹא-יִסְפָּר מֶרֶב:
וַיֵּלֶן שָׁם בְּלִילָה הַהוּא וַיִּקָּח מִן-הַבָּא בְּיָדוֹ מִנְחָה לַעֲשׂו אָחִיו: עֲזִים מֵאֲתִים
וּתְיָשִׁים עֲשָׂרִים רְחָלִים מֵאֲתִים וְאִילִים עֲשָׂרִים: גְּמָלִים מִיִּנְיָקוֹת וּבְנֵיהֶם שְׁלֹשִׁים
פָּרוֹת אַרְבָּעִים וּפְרִים עֲשָׂרָה אֶתְנַת עֲשָׂרִים וְעִירִם עֲשָׂרָה: וַיִּתֵּן בְּיַד-עַבְדּוֹ
עֲדָה-עֲדָה לְבָדוֹ וַיֹּאמֶר אֶל-עַבְדּוֹ עֲבְרוּ לִפְנֵי וְרוּחַ תְּשִׁימוּ בֵּין עֲדָה וּבֵין
עֲדָה: וַיֵּצֵאוּ אֶת-הָרֶאשׁוֹן לֵאמֹר כִּי יִפְגַּשְׁךָ עֲשׂו אָחִי וְשָׁאֲלֶךָ לֵאמֹר לְמִי-אַתָּה
וְאָנָּה תֵלֶךְ וּלְמִי אַלֶּה לִפְנֶיךָ: וְאֲמַרְתָּ לַעֲבָדְךָ לַיעֲקֹב מִנְחָה הוּא שְׁלוּחָה
לְאֹדְנִי לַעֲשׂו וְהִנֵּה גַם-הוּא אַחֲרֵינוּ: וַיֵּצֵאוּ גַם אֶת-הַשְּׁלִישִׁי גַם
אֶת-כָּל-הַחֲלָכִים אַחֲרֵי הָעֲדָרִים לֵאמֹר כִּדְבַר הַזֶּה תִּדְבְּרוּן אֶל-עֲשׂו בְּמִצְאָכֶם
אֹתוֹ: וְאֲמַרְתֶּם גַּם הִנֵּה עַבְדְּךָ יַעֲקֹב אַחֲרֵינוּ כִּי-אֹמֵר אֲכַפְּרָה פָּנָיו בַּמִּנְחָה
הַהִלַכְתָּ לִפְנֵי וְאַחֲרֵי-כֵן אֶרְאֶה פָּנָיו אוֹלִי יֵשׂא פָּנָיו: וְתַעֲבֹר הַמִּנְחָה עַל-פָּנָיו
וְהוּא לֵן בְּלִילָה-הַהוּא בַּמִּנְחָה: וַיָּקָם וּבְלִילָה הוּא וַיִּקָּח אֶת-שְׁתֵּי נָשָׁיו וְאֶת-
שְׁתֵּי שִׁפְחָתָיו וְאֶת-אֶחָד עֹשֶׁר יָלְדוּ וַיַּעֲבֹר אֶת מַעְבַּר יַבֵּק: וַיָּקָחֻם וַיַּעֲבֹרֻם
אֶת-הַנָּחַל וַיַּעֲבֹר אֶת-אֲשֶׁר-לוֹ: וַיּוֹתֵר יַעֲקֹב לְבָדוֹ וַיַּאֲבֹק אִישׁ עִמּוֹ עַד עֲלוֹת
הַשָּׁחַר: וַיֵּרָא כִּי לֹא יָכֹל לוֹ וַיִּגַע בְּכַף-יָרְכּוֹ וַתִּקַּע כַּף-יָרְךָ יַעֲקֹב בְּהֶאֱבֹקוֹ
עִמּוֹ: וַיֹּאמֶר שְׁלַחְנִי כִּי עָלָה הַשָּׁחַר וַיֹּאמֶר לֹא אֲשַׁלַּחְךָ כִּי אִם-בִּרְכָתְךָ:
וַיֹּאמֶר אֵלָיו מַה-שְּׁמֶךָ וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב: וַיֹּאמֶר לֹא יַעֲקֹב יֹאמֵר עוֹד שְׁמֶךָ כִּי אִם-
יִשְׂרָאֵל כִּי-שָׂרִיתָ עִם-אֱלֹהִים וְעִם-אֲנָשִׁים וַתּוֹכֵל: וַיִּשְׁאַל יַעֲקֹב וַיֹּאמֶר הַגִּידָה-
נָא שְׁמֶךָ וַיֹּאמֶר לָמָּה זֶה תִּשְׁאַל לְשִׁמִּי וַיְבָרֶךְ אֹתוֹ שֵׁם: וַיִּקְרָא יַעֲקֹב שֵׁם
הַמָּקוֹם פְּנִיאֵל כִּי-רָאִיתִי אֱלֹהִים פָּנִים אֶל-פָּנִים וַתִּנָּצַל נַפְשִׁי: וַיִּזְרַח-לוֹ הַשָּׁמֶשׁ
כַּאֲשֶׁר עָבַר אֶת-פְּנוֹאֵל וְהוּא צָלַע עַל-יָרְכּוֹ: עַל-כֵּן לֹא-יֵאָכְלוּ בְנֵי-יִשְׂרָאֵל
אֶת-גִּיד הַנֶּשֶׂה אֲשֶׁר עַל-כַּף הַיָּרֶךְ עַד הַיּוֹם הַזֶּה כִּי נָגַע בְּכַף-יָרְךָ יַעֲקֹב
בְּגִיד הַנֶּשֶׂה: וַיֵּשֶׂא יַעֲקֹב עֵינָיו וַיֵּרָא וְהִנֵּה עֲשׂו בָּא וְעִמּוֹ אַרְבַּע מֵאוֹת אִישׁ
וַיַּחֲזֵן אֶת-הַיְלָדִים עַל-לֶאָה וְעַל-רָחֵל וְעַל שְׁתֵּי הַשִּׁפְחֹת: וַיֵּשֶׂם אֶת-הַשִּׁפְחֹת

ועד טוב. שְׁעָרֵי זְרִיזוֹת. שְׁעָרֵי זְמֶרָה. שְׁעָרֵי זְכִיּוֹת. שְׁעָרֵי זִיו. שְׁעָרֵי זוֹהַר
תוֹרָה. שְׁעָרֵי זוֹהַר חֲכָמָה. שְׁעָרֵי זוֹהַר בִּינָה. שְׁעָרֵי זוֹהַר דַּעַת, שְׁעָרֵי חֶדְוָה.
שְׁעָרֵי חֶמְלָה. שְׁעָרֵי חֵן וְחֶסֶד. שְׁעָרֵי חַיִּים מוֹבִים. שְׁעָרֵי חֲכָמָה. שְׁעָרֵי
מוֹבָה. שְׁעָרֵי מוֹהַר. שְׁעָרֵי יְשׁוּעָה. שְׁעָרֵי יוֹשֶׁר. שְׁעָרֵי כְּפָרָה. שְׁעָרֵי
כְּלָלָה. שְׁעָרֵי כְבוֹד. שְׁעָרֵי לְמוֹד. שְׁעָרֵי מִזוֹן. שְׁעָרֵי מְנוּחוֹת. שְׁעָרֵי
מְחִילוֹת. שְׁעָרֵי מִדָּע. שְׁעָרֵי נְחָמָה. שְׁעָרֵי נְקִיּוֹת. שְׁעָרֵי סְלִיחָה. שְׁעָרֵי
סִיעָתָא דְשָׁמַיָא. שְׁעָרֵי עֶזְרָה. שְׁעָרֵי פְדוּת. שְׁעָרֵי פְרָנְסָה מוֹבָה. שְׁעָרֵי
צְדָקָה. שְׁעָרֵי צְהִלָּה. שְׁעָרֵי קְדוּשָׁה. שְׁעָרֵי קוֹמָמִיּוֹת. שְׁעָרֵי רַחֲמִים. שְׁעָרֵי
רְצוֹן. שְׁעָרֵי רַפּוּאָה שְׁלִימָה. שְׁעָרֵי שְׁלוֹם. שְׁעָרֵי שְׂמִיחָה. שְׁעָרֵי שְׂמוּעוֹת
טוֹבוֹת. שְׁעָרֵי שְׁלוֹה. שְׁעָרֵי תוֹרָה. שְׁעָרֵי תְּפִלָּה. שְׁעָרֵי תְּשׁוּבָה. שְׁעָרֵי
תְּשׁוּעָה. בְּדַבְּתִיב, וּתְשׁוּעָה צְדִיקִים מִי מְעוֹזִים בָּעֵת צָרָה: וַיַּעֲזֹרֵם יי
וַיַּפְלִטֵם וַיַּפְלִטֵם מִרְשָׁעִים וַיּוֹשִׁיעֵם כִּי חָסוּ בּוֹ: וְנֶאֱמַר חֲשָׁף יי אֶת זְרוּעֵי
קִדְשׁוֹ לְעֵינַי כָּל הַגּוֹיִם וַיֵּרְאוּ כָּל אַפְסֵי אֶרֶץ אֶת יְשׁוּעָתָא אֱלֹהֵינוּ: וְנֶאֱמַר,
קוֹל צוֹפִיד נִשְׁאֹר קוֹל יַחֲדוֹ יִרְנְנוּ כִּי עֵין בָּעֵין יִרְאוּ בָּשׁוּב יי צִיּוֹן: וְקִיָּם לָנוּ
יי אֱלֹהֵינוּ מִקְרָא שְׂכָתוֹב, מַה נָּאווּ עַל הַהָרִים רַגְלֵי מְבַשֵּׁר מִשְׁמִיעַ שְׁלוֹם
מְבַשֵּׁר טוֹב מִשְׁמִיעַ יְשׁוּעָה אוֹמֵר לְצִיּוֹן מְלֶכֶת אֱלֹהֵינוּ: רֵאשׁוֹן לְצִיּוֹן הִנֵּה
הֵנָּה וְלִירוּשָׁלַיִם מְבַשֵּׁר אֶתָּן. אָמֵן סָלָה:

הוציא תחבולת

ויש שנוהגין תכף לקרות כל הפרשה של
אותו השבוע, ואשרי להם כי צוה הם
ממשיכים השפע משנת הצא עליו, וקודו
כמוס ליודעי חן. ואחר כך יסדר שולחנו
לכבוד שנת מלכתא אף על פי שאינו צריך
אלא לכזית, כי זה כבוד גדול לה, כי כמו
שמכבדין אותה זכניסמה כן יכבדו אותה
צינאמה. ויש צוה קישור נמרץ עם השכינה
כל ימי השבוע, חוץ מטעם הפשוט [עי' צ"י
או"מ סי' ש] שאזר אחד יש צאדם ונסכו
שמו, ואינו נהנה צאכילתו אלא צמוצאי
שנת:

נשלם סדר תפילת שבת בעזרת אל השומרינו כבבת

דיני הלל

מצור והחכמה

ולענין אם מותר להפסיק באמצע שואל מפני הכבוד ומשיב שלום לכל אדם אבל כענין אחר לא יפסיק. ודוקא בימים שאין גומרין בהם הלל אבל בימים שגומרין בהן הלל לענין הפסקה כמו גבי ק"ש [שם ס"ד]:

אם הפסיק בו ושהה אפילו שהה כדי לגמור את כולה אפילו בימים שגומרין בו הלל, אין צריך לחזור לראש [שם ס"ה]. ואם רוצה לחזור יחזור לקרותו בלא ברכה [מג"א סק"ט]:

יש להזהיר החזנים שיאמרו ברוך אתה ה' מלך מהולל בתשבחות בקול רם כדי שיענו הצבור אמן, ולא ידענו למה מבליעים אותה ולמה יגרע ברכה זו משאר ברכות:

[דיני ארבעה מינים ונטילתן להלן עמוד תרכו].

ולשון עמק ברכה סי' כז, ברוך אתה ה' אמ"ה וגו' לקרוא את הלל. קורין הלל מעומד [ש"ע סי' תכב ס"ז]. ואין לסמוך עצמו לכותל או לעמוד [מג"א שם ס"ק יא]:

אם בא לבית הכנסת והציבור קוראין את הלל, יש לקרות עמם אע"פ שלא התפלל [מג"א סק"ו]:

אם יחיד קורא הלל בראש חודש או בשאר ימים שמדלגים, כשמגיע להודו אומר לשנים שיקראו עמו [שם ס"ב], ואם הוא יום שגומרים הלל, כתב לחם תמורות שאין צריך לצרף עמו עוד שנים, ובמגן אברהם [סק"ז] פסק דצריך:

אין קורין הלל בבית אָבֵל תוך ז' וכשבא לביתו קורא [ט"ז שם ס"ק ב]:

תפלה נאה לאומרה כשאוגדין את הלולב:

1234567 תורה

יהי רצון מלפניך ה' אלהי ואלהי אבותי, שיתקשרו על ידי אגודת לולב זה הגדולה והגבורה והתפארת והנצח וההוד פי כל בשמים ובארץ, לך ה' הממלכה על ידי שלשה הדסים שהם כנגד שלשה אבות אברהם יצחק ויעקב, ועל ידי שני בדי ערבות שהם כנגד משה ואהרן ועל ידי לולב ואתרוג שהם כנגד יוסף ודוד יתקשרו ד' אותיות שמך הגדול והקדוש על ידי שלשה הדסים אות יו"ד של שמך הגדול. ועל ידי שני בדי ערבות מלוי ה"ה של שמך הגדול. ועל ידי הלולב מלוי ו"ו של שמך הגדול. ועל ידי אתרוג מילוי ה"ה אחרונה של שמך הגדול. ומשם יושפע לעבדך (פלוני בן אמתך פלונית). חיים טובים שעולה כמנין הד"ם וכמנין לולב עם שני המלות. ותתן [לי] זרע פשר וחכ"ם וצדי"ק שעולה כמנין ערב"ה עם הפולל. ותתן לי לב טוב וכשר להבין תור"ה שעולה כמנין אתרו"ג עם הפולל, ותתן לי זכות שאאגוד אותם בבית מקדשך במהרה אמן: